

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1088/2024
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија, Министарство привреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, против туженог Друштво за пољопривредну производњу „Скендерово“ д.о.о. Горњи Таванкут, Суботица, чији је пуномоћник Ђорђе Мркић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2753/24 од 11.09.2024. године, у седници одржаној дана 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2753/24 од 11.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2753/24 од 11.09.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Суботици П 110/22 од 22.02.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта у државној својини у производној 2016/2017 година исплати динарску противвредност од 36.533,06 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања са припадајућом каматом од 01.11.2017. године до исплате, по стопи прописаној Законом о затезној камати и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, тужбени захтев није основан из разлога што је тужени користио предметно пољопривредно земљиште по закљученом уговору о закупу са Српском православном црквом која је у моменту закључења уговора о закупу била савесни држалац, будући да јој је пољопривредно земљиште у државној својини предато на коришћење од стране Скупштине општине Суботица, па нема услова за примену члана 219. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Суштински, ревидент износи сопствено тумачење примене релеватних норми, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Погрешно утврђено чињенично стање и оцена доказа на коју ревидент указује није разлог за одлучивање о посебној ревизији. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацили Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Одредба члана 485. ЗПП прописује да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је тужиоца у овој правној ствари је поднета 10.10.2022. године. Вредност предмета спора је 36.533,06 евра.

У конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је испод законом прописаног цензуса за дозвољеност ревизије. Зато изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић